

Mikuláš Karlica, t.č. ÚVV - Komenského 7; 94528 B. Bystrica

Špecializovaný trestný súd
pracovisko B. Bystrica
94401 Banská Bystrica

Sp. zn. BB - 3T 25/2012

Námietka zaujatosti a vylúčenie senátu 3T & rozhodovania
vo veci pod sp. zn. BB - 3T 25/2012

Je neodňateľným právom obžalovaného, aby o obžalobe, ktorá na
neho bola podaná, rozhodol senát zložený zo sudcov a prísediacich,
o ktorých nie sú žiadne pochybnosti o ich zaujatosti.

Zmeny rozvrhu práce síce môžu za určitých okolností
a sebe skrývať možnosť zneužitia, ak však vychádzame z DOHOVORU,
tak účelom práva na „súd zriadený zákonom“ je zabezpečiť -
- nezávislosť súdnej organizácie od vykonnej moci a zabrániť predovšetkým tomu, aby sa bez kontroly zriadovali osobitné či mimoriadne
súdy pre jednotlivé veci.

DOHovor však zaručuje právo na nestranný súd a na spravodlivé
súdne konanie (v ňom obsiahnutý princíp rovnosti zbraní,
kontradiktornosti konania, právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia
... atď). Tieto záruky spravodlivého súdneho konania a prostriedky,
ktorými sa má a složenstvom právnom poriadku dosiahnuť ich garancia
(napr.: i možnosť vylúčenia sudcov, podanie odvolania....) chránia
účastníkov konania pred tým, aby zmenami rozvrhu došlo k účelovému
prideleniu prípadu určitému sudcovi, a pred nepriaznivými účinkami
s tým spojenými.

Článok 6 odst. 3 písmeno d) ustanovuje právo obvineného vypočúvať, alebo dať vypočuť svedkov proti sebe a dosiahnuť prídvolanie a výsluch svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok ako svedkov proti sebe.

Pojam svedok v ustanovení čl. 6 odst. 3 písmeno d) DOHODOU má autonómny význam.

Vzhľadom k tomu, že mi bolo odmietnuté moje právo preštudovať kompletný vyšetrovací spis a tým sa oboznámiť aj s výpovedami svedkov a vyjadriť sa k jednotlivým dôkazom, ako aj dať vypočuť jednotlivých svedkov... atď, ktoré súd nazobral do úvahy, čo je na úkor práva na moju obhajobu a tým GP-SR Bratislava „dostala“ nadštandardné podmienky v tomto konaní.

Dôkazy musia byť zásadne vykonané pred obvineným na verejnom pojednávaní na účely ich kontradiktórneho prerokovania. Z tejto zásady, môžu existovať výnimky, pokiaľ to nejde na úkor obhajoby. Ak je obvinenie založené výlučne, alebo v rozhodujúcej miere na výpovediach osôb, ktoré obvinený nemohol nikdy vypočúvať, alebo dať vypočuť, práva obhajoby sú skrátené spôsobom, ktorý je nezlučiteľný s článkom 6 DOHODOU.

V tejto súvislosti treba mať na zreteli, že účelom DOHODOU nie je „garantovať“ práva, ktoré sú teoretické, alebo iluzórne, ale práva, ktoré sú reálne, efektívne a nevyhnutné na zistenie pravdy.

Princíp rovnosti zbraní - jedna z črt širšieho ponímania spravodlivého procesu - vyžaduje, aby každá strana mala primeranú možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do zjavnej nevýhody voči protistrane. Konceptia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, v ktorom strany musia

mať možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu úspešnosti svojej obhajoby, ale zároveň sa oboznámiť so všetkými predloženými dôkazmi, alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie.

Podľa Európskeho Súdu, každý sudca, pokiaľ sa u neho vyskytne zákonný dôvod spočívajúci v obave z nedostatku nestrannosti musí odstúpiť. V tomto kontexte sú relevantné tiež vnútroštátne postupy na zistenie nestrannosti. Napriek tomu, že Dohovor výslovne neukladá, že musí existovať mechanizmus, prostredníctvom ktorého môže, alebo môžu procesné strany napadnúť nestrannosť, porušenia čl. 6 sa môžu vyskytnúť s väčšou pravdepodobnosťou, ak taký mechanizmus neexistuje. Námitka zaujatosti sa musí preskúmať, ak ju obžalovaný unesie pokiaľ "by jej" zjavne nechýbala skutková podstata.

Pokiaľ ide o objektívny test, ten spočíva v zistení, či nezávisle od správania sa ktoréhokoľvek člena orgánu existujú určité overiteľné skutočnosti, ktoré môžu spochybniť jeho nestrannosť. V tomto smere môže mať určitý význam aj zdanie. Pri rozhodovaní o tom, či v danom prípade existuje legitímny dôvod pochybovať o nestrannosti konkrétneho orgánu je dôležité, avšak nie rozhodujúce, aj stanovisko toho, kto namieta zaujatosť. Rozhodujúcim je to, či pochybnosti môžu považovať za objektívne odôvodnené.

Ak z dôvodov uvedených v § 31 rozhoduje § 32 odst. 3 Tr. por. orgán, ktorého sa tieto dôvody dotýkajú, a to aj bez návrhu. O tom, či je vylúčený sudca, alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

Podľa § 32 odst. 4 Tr. por. proti rozhodnutiu podľa odst. 2 a 3 je prípustná sťažnosť. O sťažnosti rozhoduje orgán bezprostredne

nadriadený, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal (§ 32 odst. 5 Tr. por.

Ž uvedenaj právnej úpravy pri porovnaní s úpravou procesného postupu rozhodovania o námietke zaujatosti uznesenej procesnou stranou voči sudeovi (resp. všetkým sudcom) senátu odvolacieho súdu, alebo najvyššieho súdu o ktorej rozhoduje iný senát toho istého súdu (§ 32 odst. 6 Tr. por.) je zrejme, že k rozhodnutiu vo veci samej najmä rozhodnutie o vine a treste, musí predchádzať definitívne vyriešenie otázky vylúčenia namiestaného sudeu, resp. sudcov senátu, ktorý je vo veci porobaný na takéto rozhodnutie.

Ustanovenie § 31 Tr. por. v nadväznosti na § 32 Tr. por. rieši nielen to, kto rozhoduje o prípadnom vylúčení orgánov činných v trestnom konaní, resp. iných úradných osôb, ale aj, hoci nepriamo otázku, čo môže orgán činný v tr. konaní pred právoplatným rozhodnutím o uznesenej námietke zaujatosti urobiť.

Na námietku zaujatosti podanej na hlavnom pojednávaní dňa 02.04.2013 v plnej miere trvám aj na dôvodoch tam uvedených a následne ich aj písomnou formou týmto doplňam.

Námietka zaujatosti sa musí preskúmať, ak ju dožalovaný vznesie v zmysle Trestného poriadku.

S pozdravom

Mikuláš Vareha v.r.

V B. Bystrici, dňa 05.04.2013